

Razpršilni indeksi

Iztok Savnik, FAMNIT

Prosojnice & učbenik

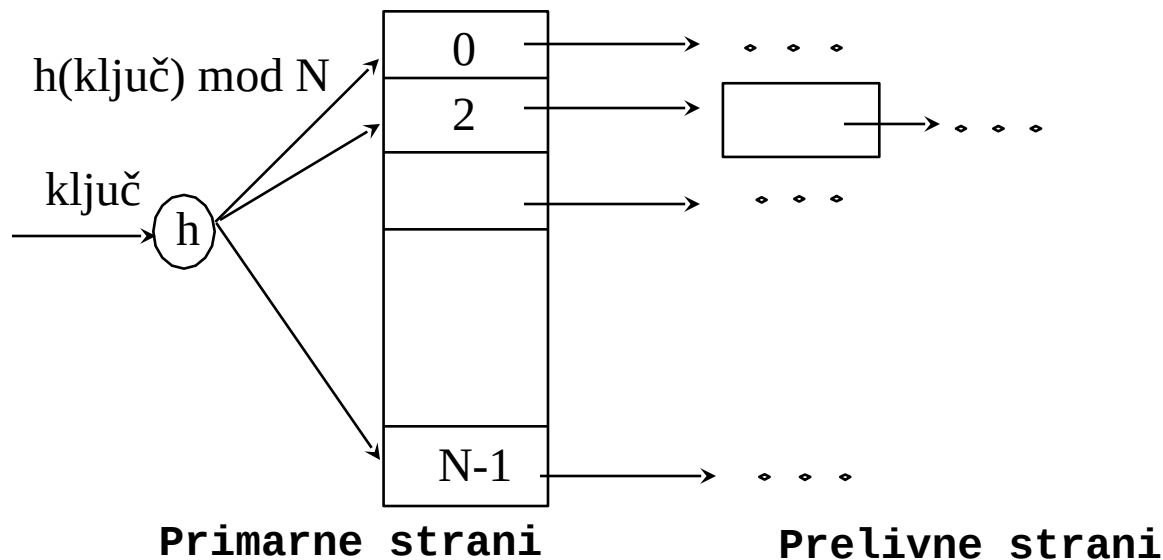
- Učbenik:
  - Raghu Ramakrishnan, Johannes Gehrke, *Database Management Systems, McGraw-Hill, 3rd ed., 2007.*
- *Prosojnice:*
  - *From „Cow Book“: R.Ramakrishnan,*
<http://pages.cs.wisc.edu/~dbbook/>

Uvod

- Za vsak indeks velja, da imamo 3 alternative za podatkovni vpis k^* :
  - 1) Podatkovni zapis z vrednostjo ključa k .
  - 2) $\langle k, \text{rid pod. zapisa z iskalnim ključem } k \rangle$
  - 3) $\langle k, \text{seznam rid-jev pod. zapisov z isk. ključem } k \rangle$
    - Izbira alternative je ortogonalna izbiri indeksne tehnike
- Razpršilni indeksi so najboljši za iskanje po enakosti. Ne podpirajo iskanje po področju.
- Obstajajo statični in dinamični razpršilni indeksi; kompromisi so podobni ISAM vs. B+ drevesa.

Statični razpršilni indeks

- # primarne strani so fiksne, zasežene sekvenčno ter niso nikoli sproščene.
- $h(k) \bmod N$ = skupek h kateremu pripada podatkovni vpis s ključem k . ($N = \#$ skupkov)

Statični razpršilni indeks

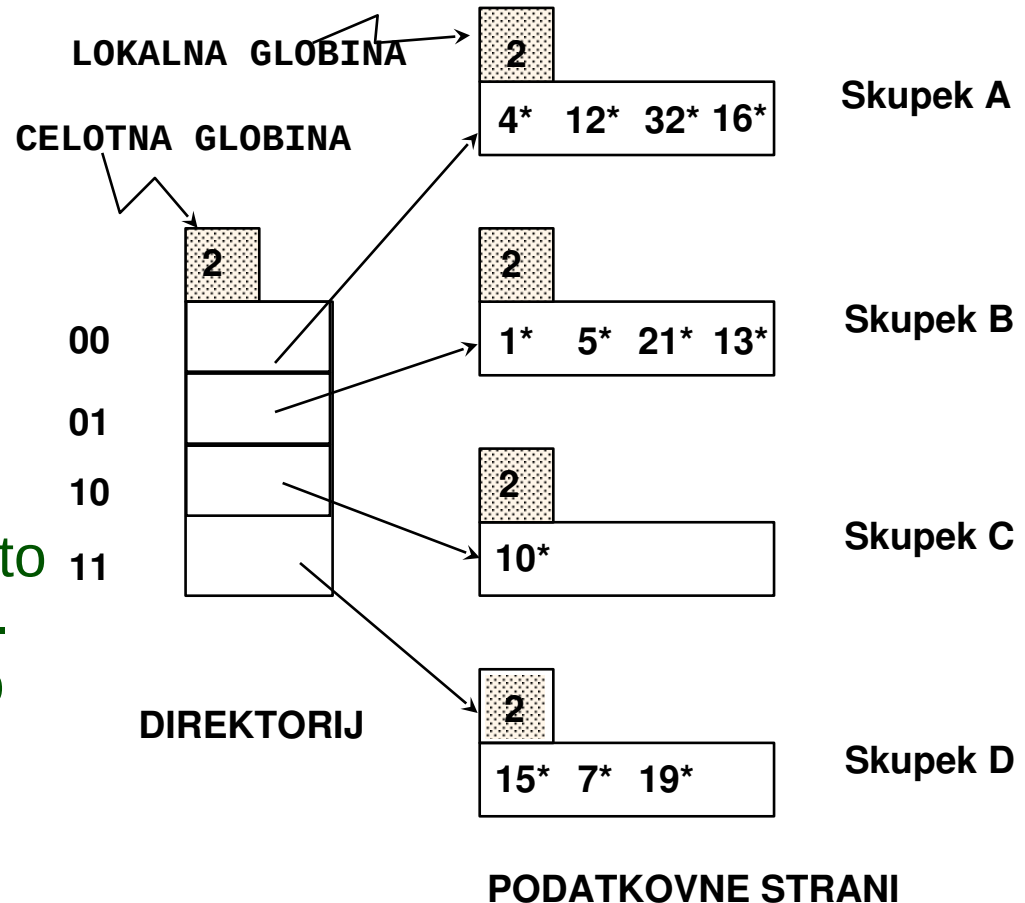
- Skupki vsebujejo *podatkovne vpise*.
- Razpršilna fn se uporabi na *iskalnem ključu*. Vrednosti se morajo *razpršiti* na interval $0 \dots N-1$.
  - $h(k) = (a * k + b)$ običajno deluje dobro.
  - a in b so konstante; veliko je znano o tem kako umeriti h .
- Razvije se lahko dolga **veriga prelivnih strani** kar poslabša učinkovitost podatkovne strukture.
  - *Dinamični razpršilni indeks* reši problem.
  - Imamo **razširljive** in **linearne** razpršilne indekse.

Razširljiv razpršilni indeks

- Dinamični razpršilni indeks
  - *Situacija*: Skupek (primarna stran) se napolni. Zakaj nebi podvojili # skupkov?
    - Branje in pisanje strani skupka je potratno.
- Ideja: *direktorij kazalcev na skupke*
  - Podvojimo # skupkov (strani) s podvojitvijo direktorija in razcepimo samo skupek (stran), ki je napolnjen.
  - Direktorij je veliko manjši kot celotna datoteka zato se podvojitvev izvrši hitro. *Ni prelivnih strani !*
  - Trik je v prilagoditvi razpršilne funkcije!

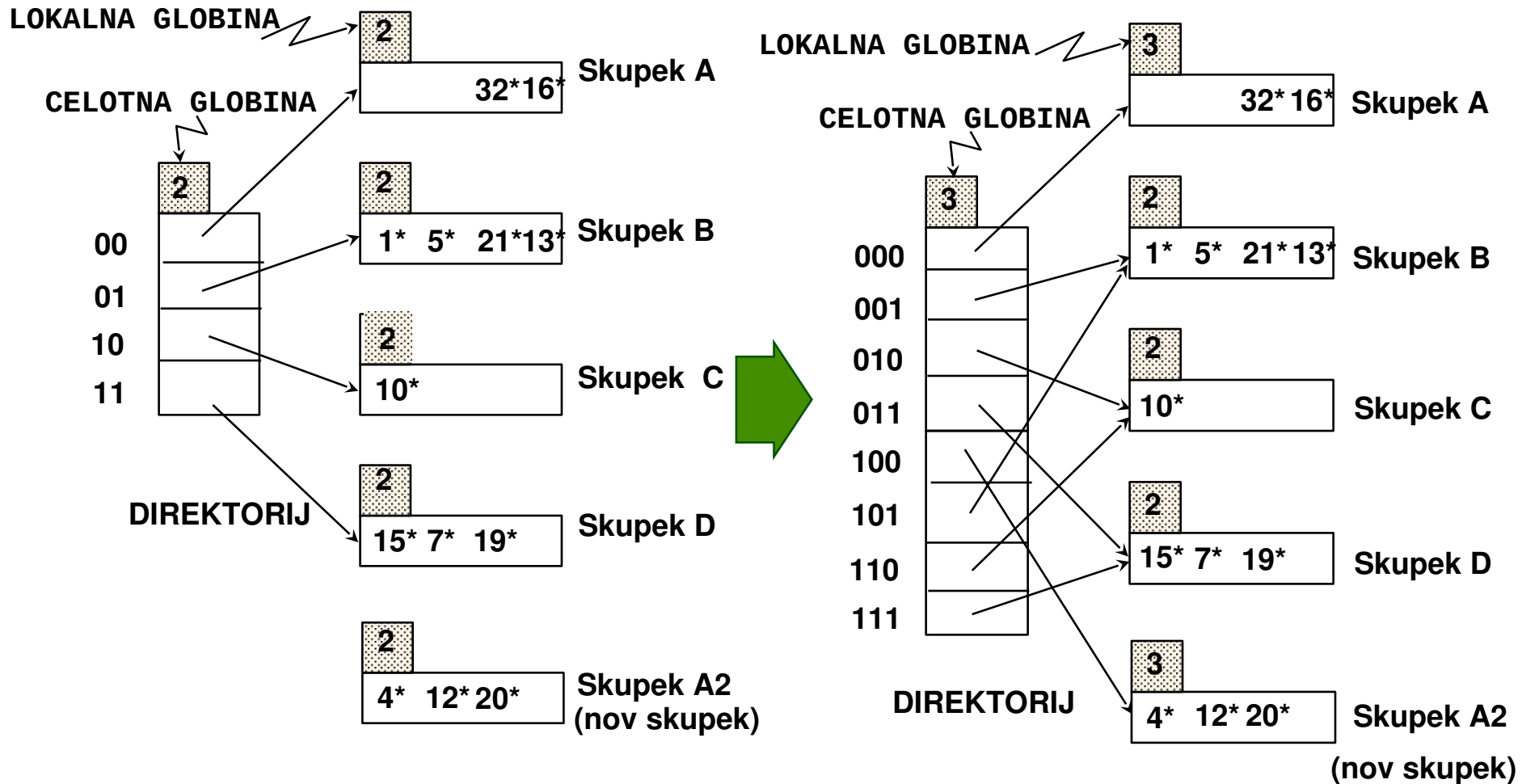
Primer

- Direktorij je polje velikosti 4.
- Iskanje skupka za r :
  - Vzemi zadnjo `celotno globino' # bitov od $h(r)$ in to število uporabi kot indeks.
  - $h(r) = 5 =$ binarno 101, to je skupek 01.

- ❖ Dodajanje: Če je skupek poln potem ga razcepi ter zaseži novo stran in porazdeli vpise.
- ❖ Če je *potrebno* se podvoji direktorij. Videli bomo, da razcep strani velikokrat ne zahteva podvojitvev; to vidim tako, da primerjamo celotno in lokalno globino skupka.

Vstavi $h(r)=20$ (podvojitev)

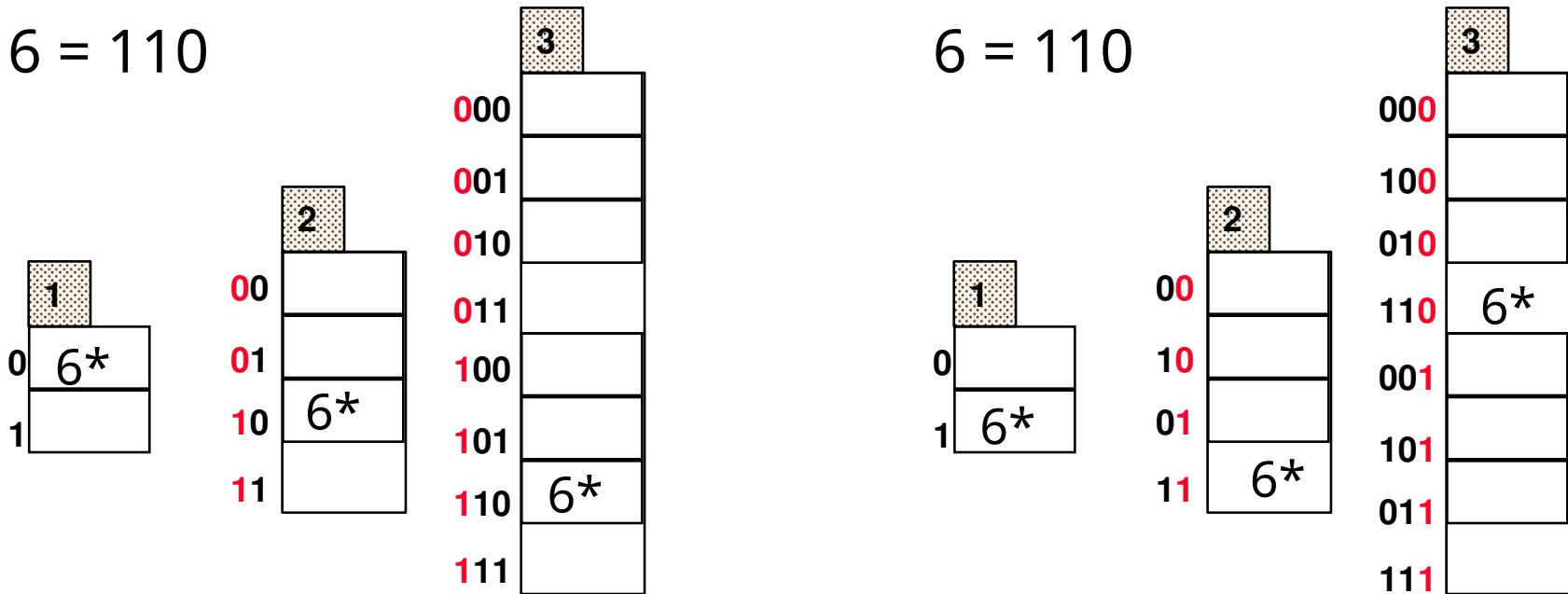

Komentarji

- 20 = binarno 10100. Zadnja **2** bita (00) nam povesta, da r pripada A ali A2; **3.** bit pove v kateri.
  - *Celotna globina direktorija*: Max # bitov potrebnih za določitev skupka h kateremu pripada vpis.
  - *Lokalna globina skupka*: # bitov potrebnih za določitev ali vpis pripada danemu skupku.
- Kdaj razcep skupka povzroči podvojevanje direktorija?
  - Pred vstavljanjem: *lokalna globina skupka = celotna globina*.
  - Vstavljanje povzroči: *lokalna globina postane > celotna globina*.
  - Direktorij se podvoji s kopiranjem.
  - V direktorij se vpiše kazalec na novo stran.
  - Uporaba najmanj pomembnih bitov omogoča učinkovito podvojevanje s kopiranjem direktorija!

Podvojevanje direktorija

Zakaj uporabiti najmanj pomembne bite v direktoriju?
Možna podvojitev direktorija s kopiranjem!

Najmanj pomembni biti vs. Najbolj pomembni biti

Komentarji o razširljivem indeksu

- Če direktorij gre v dinamični spomin potem so poizvedbe na osnovi enakosti izvedene z branjem enega bloka, sicer z dvema.
  - 100MB datoteka, 100 zlogov/zapis, 4K stran. 1,000,000 zapisov (podatkovnih vpisov), direktorij ima 25,000 elementov, velika verjetnost da bo cel direktorij v dinamičnem spominu.
  - Direktorij raste s podvojitvijo. Če je imamo neenakomerno porazdelitev vrednosti razpršilne funkcije potem direktorij zelo hitro raste.
- ❖ **Brisanje:** Če izbris podatkovnega vpisa izprazni stran, jo lahko združimo z 'razcepljeno sliko'. Če vsak element kaže na isto stran kot njegova razcepljena slika potem lahko razpolovimo direktorij.

Linearni razpršilni indeks

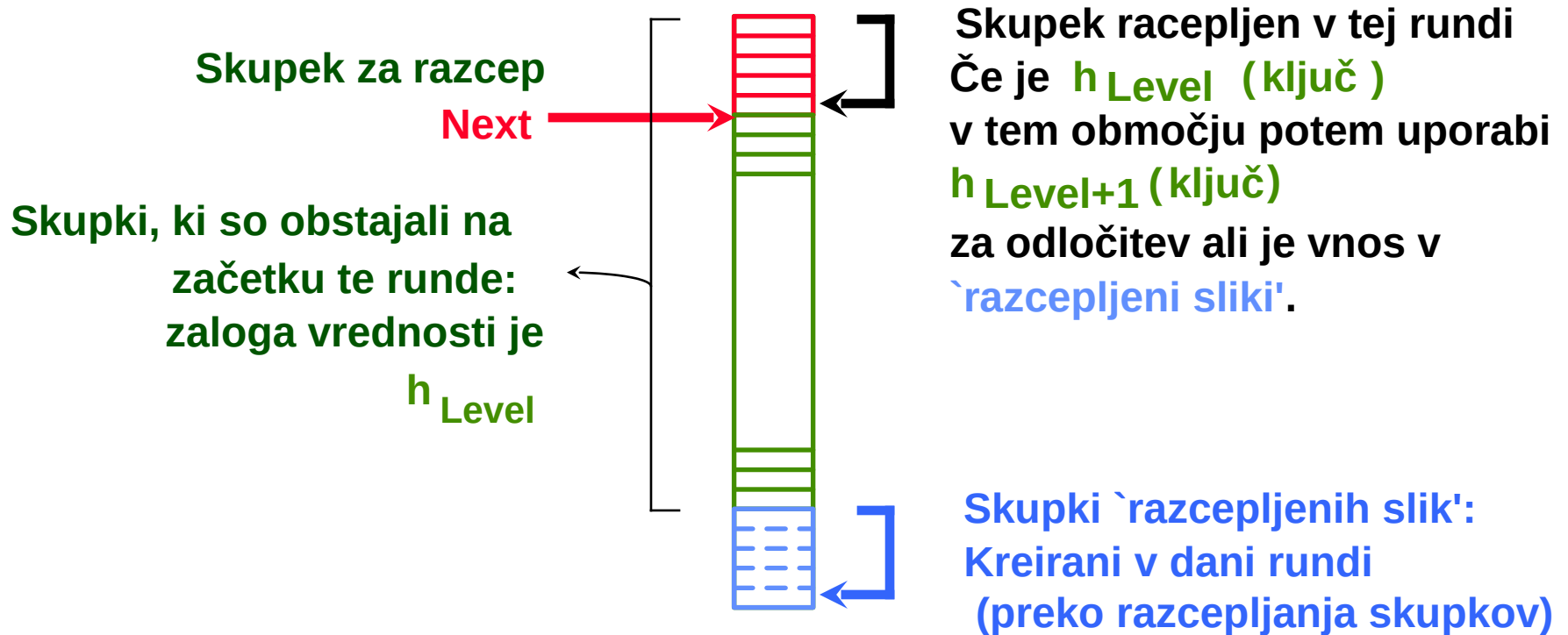
- Še ena shema z dinamičnim razprševanjem. Alternativa razširljivem indeksu.
- Linearni razpršilni indeks reši problem z dolgimi prelivnimi vrstami brez uporabe direktorija.
- Ideja: Uporabi družino razpršilnih funkcij $h_0, h_1, h_2, \dots$
  - $h_i(\text{key}) = h(\text{key}) \bmod(2^i N)$; N = začetno # skupkov
  - h je neka razpršilna funkcija (zaloga vrednosti ni $[0, N-1]$)
  - Če $N = 2^{d_0}$, za nek d_0 , h_i aplicira h in gleda zadnjih d_i bitov, kjer $d_i = d_0 + i$. Vrednost i imenujemo *Level*.
  - h_{i+1} podvoji zalogo vrednosti h_i (podobno podvojevanju direktorija)

Linearni razpršilni indeks

- Direktoriju se izognemo z uporabo prelivnih strani in s cikličnim razcepljanjem skupkov.
  - **Razcepljanje potek v `rundah`.** Runda R se konča, ko so vsi začetni skupki (N_R) razcepljeni.
    - Skupki 0 do $Next-1$ so bili razcepljeni
    - Skupki $Next$ do N_R morajo še biti razcepljeni
  - **Trenutna številka runde je $Level$.**
  - **Iskanje:** Da bi poiskali skupek za r , poišči $h_{Level}(r)$:
    - Če $h_{Level}(r)$ je v področju $[Next, N_R]$, smo našli ...
    - Sicer, r lahko pripada skupku $h_{Level}(r)$ ali skupku $h_{Level}(r) + N_R$. Aplicirati je potrebno $h_{Level+1}(r)$, da bi izvedeli.

Pregled LH datoteke

- V sredini ene runde.

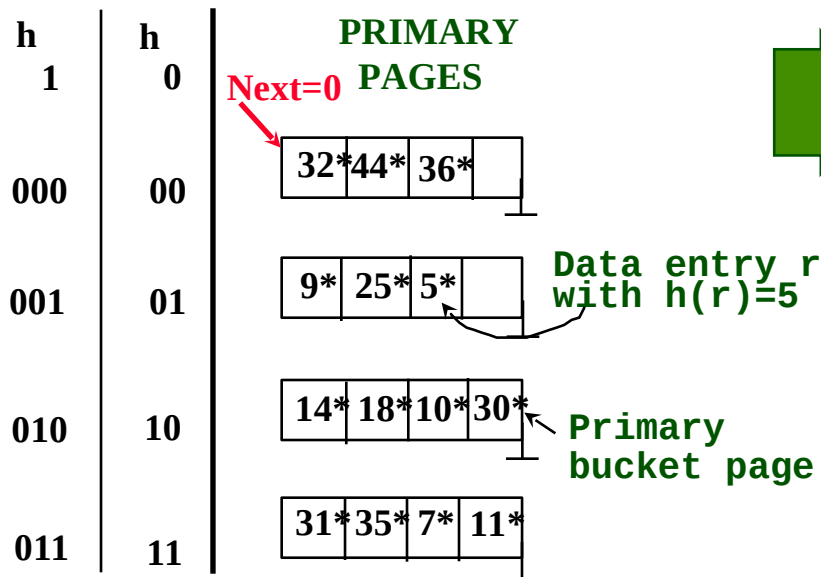
Linearno razprševanje

- **Vstavi:** Poišči skupek z uporabo $h_{Level} / h_{Level+1}$:
  - Če je skupek poln:
    - Dodaj prelivno stran in vstavi podatkovni vpis.
    - (*Mogoče*) Razcepi skupek *Next* in povečaj *Next* za 1.
- Izberemo lahko katerikoli kriterij za proženje razcepa.
- Ker so skupki razcepljeni ciklično (round-robin) se ne morejo razviti dolge prelivne verige!
- Podvojevanje direktorija v razširljivem razprševanju je podobno; preklop med razpršilnimi funkcijami je *impliciten* s povečevanjem # uporabljenih bitov.

Primer linearnega razp. indeksa

- Pri razcepu, je $h_{Level+1}$ uporabljena za prerazdelitev vnosov.

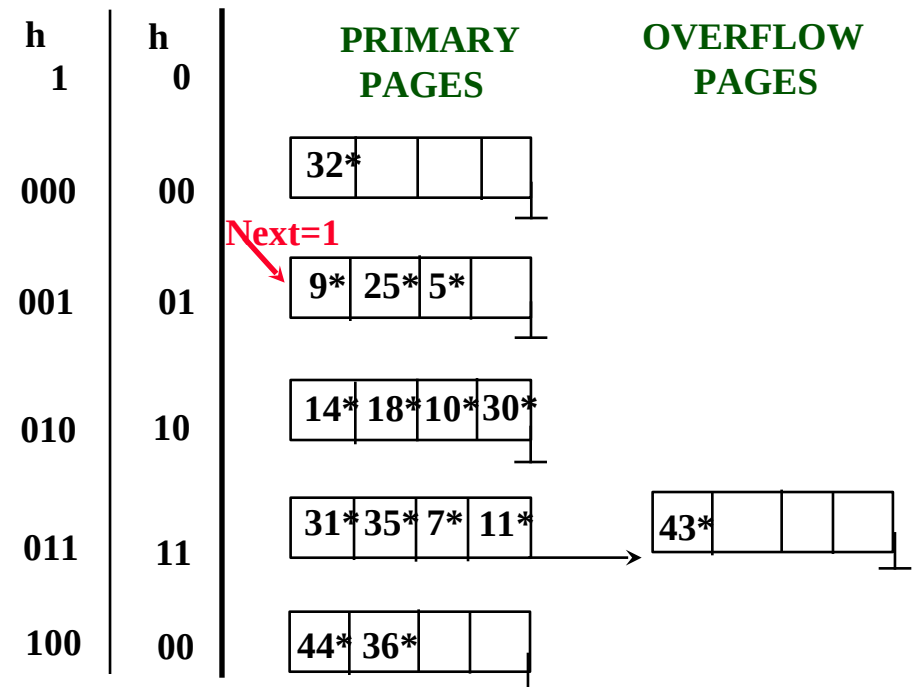
Level=0, N=4

(To je samo info za ilustracijo!)

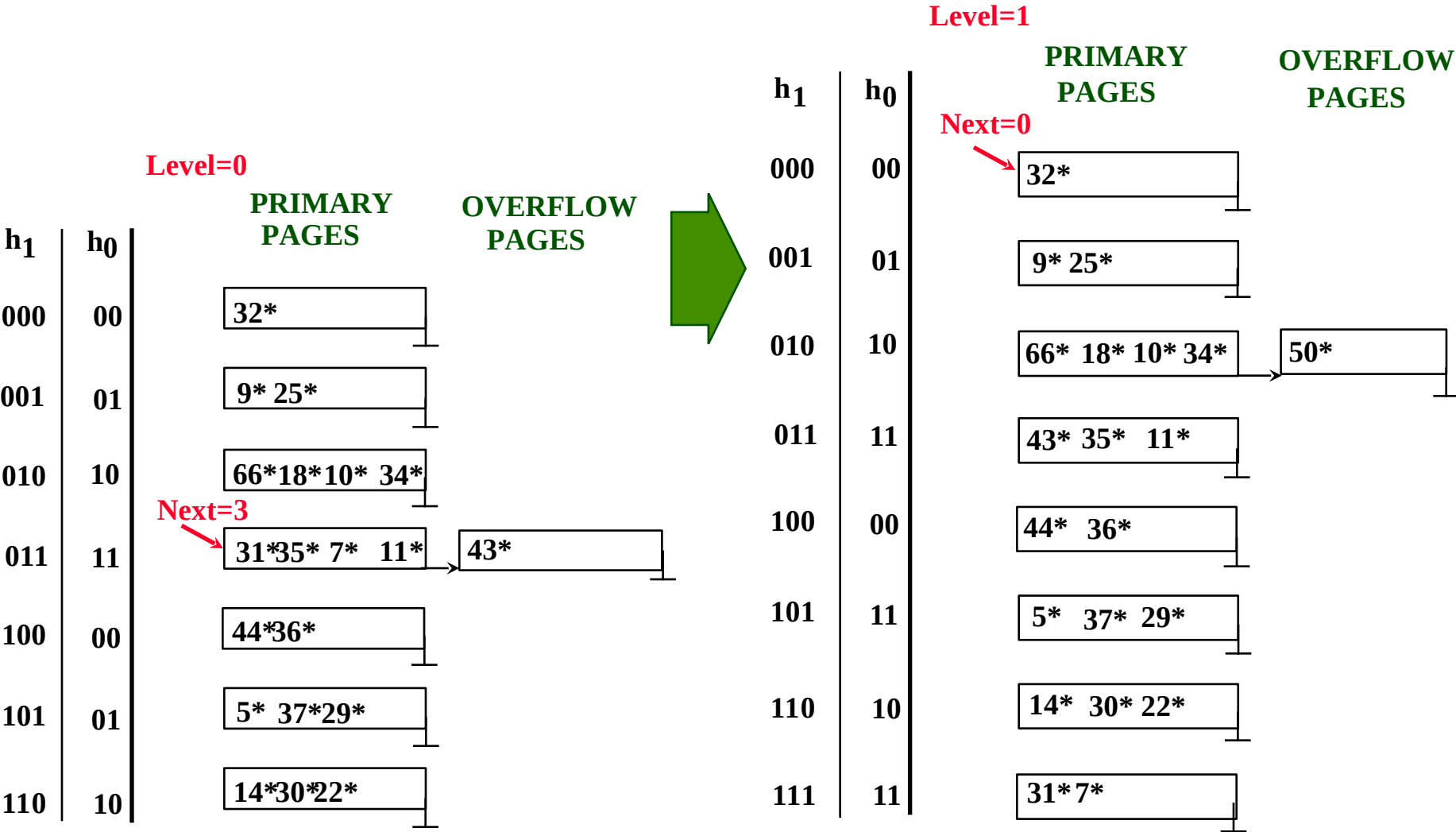
(To je dejanska vsebina linearne razpršilne datoteke)

Level=0

Primer: Konec runde

LH je varianta EH

- Shemi sta precej podobni
  - Začni z EH indeksom, ki ima direktorij z N elementi.
  - Uporabi prelivne strani in razcepi skupke ciklično
  - Najprej razcepi skupek 0
    - Ustreza “podvojevanju direktorija” v EH.
      - Elementi $\langle 1, N+1 \rangle$, $\langle 2, N+2 \rangle$, ... se kreirajo “po vrsti”.
    - Ko se skupek razcepi, kreiraj element $N+1$, itd.
- Direktorij se podvojuje postopoma. Skupki se kreirajo fizično zaporedno na disku. Če so tudi alocirani v sekvenci (da je iskanje i -tega skupka enostavno), potem dejansko ne potrebujemo direktorija. In dobimo LH!

Povzetek

- **Razpršilni indeksi**: dobri za iskanje z enačajem in se jih ne uporablja za iskanje po področju.
- Statični razpršilni indeksi lahko vodijo do dolgih prelivnih verig.
- Razširljiv razpršilni indeks nima prelivnih strani razen v primeru duplikatov.
  - *Duplikati zahtevajo uporabo prelivnih strani!*
- Ko se skupek zapolni se podvoji direktorij.
  - Problemi v primeru neenakomerne porazdelitve vrednosti razpršilnih funkcij.